

az Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Ügyszám: IV/1925/2019.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 1 9 2 5 - 2 / 2019
Érkezett:	2020 FEBR 11.
Példány:	3
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, **Jobbik Magyarországért Mozgalom** (székhely: 1113 Budapest, Villányi út 20/B, nyilvántartási szám: 01-02-0010655, adószám:18249956-1-43, törvényes képviselő: Sneider Tamás elnök, (1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19., felperes bírósági kivonata, valamint a felperesi törvényes képviselő aláírási címpéldánya I/1, alatt csatolva) indítványozó, I/2 alatt csatolt meghatalmazással igazolt **dr. Staudt Gábor ügyvéd** (Staudt Ügyvédi Iroda tagja, 1027 Budapest, Frankel Leó út 6. fsz 1/a; +3630-684-7818; gabor@staudt.hu) jogi képviselőnk útján eljárva, az Állami Számvevőszék (székhely: 1052 Budapest, Apáczai Csere János u. 10., képviseli: Domokos László elnök) alperessel szemben folytatott perben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 9.Kpkf.670.950/2019/2. számú, a felperesi jogi képviselője részére 2019. szeptember 13-án kézbesített végzésében hozott keresetet elutasító döntése miatt, a t. Alkotmánybíróság 2019. december 17. napján kelt, IV/1925-1/2019. számú hiánypótlási felhívására válaszul az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint 27. §-a alapján az alábbi egységes szerkezetbe foglalt

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. április 9. napján kelt 105.K.31.072/2019/2. számú végzésének, valamint a Fővárosi Törvényszék 2019. július 3-án kelt 9.Kpkf.670.950/2019/2. számú végzésének alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az Állami Számvevőszékről szóló 2011. évi LXVI. törvény 1. § (6) bekezdésének, valamint a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Párttv.) 4. § (4) bekezdésének alaptörvényellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az Állami Számvevőszék 2019. január 31-én honlapján közzétette azon ellenőrzési tevékenységének eredményeképpen született megállapításait (19030. sz. ÁSZ-jelentés, I/3 alatt csatolva), amelyre tekintettel a felperes pártnak a költségvetésbe történő befizetési

kötelezettsége keletkezett a megállapítást tevő ÁSZ felszólítása értelmében. Ennek dokumentumait az ÁSZ a párt részére 2019. február 14-én kézbesítette (EL-0931-043/2019. számú tájékoztatással (I/4.) és a 136.400.000 forint központi költségvetés részére történő befizetést előíró EL-0931-046/2019. számú fizetési felszólítással (I/5.) együttesen).

E kötelezettséget megállapító dokumentumokkal szemben a felperes párt keresetet nyújtott be, kérve ezek megsemmisítését, továbbá a per felfüggesztését és az Alkotmánybíróság megkeresését a szabályozás alkotmányellenessége kimondása érdekében.

A keresetet az első fokon eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 105.K.31.072/2019/2. számú végzésével visszautasította (I/6.).

A végzés ellen fellebbezést nyújtott be a felperes, amelyet július 3-án kelt 9.Kpkf.670.950/2019/2. számú végzésével bíralt el a Fővárosi Törvényszék, az elsőfokú végzést helybenhagyva (I/7.).

A feltételezett jogorvoslati jogom kimerítését követően a törvényi 60 napos határidőn belül (a 2019. szeptember 13-ai kézbesítést követő 60 napon belül) nyújtom be alkotmányjogi panaszomat.

Az ügyben nincsen folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, és nem kezdeményeztem perújítást sem.

A bíróság az engem érintő döntését az Állami Számvevőszékről szóló 2011. évi LXVI. törvény 1. § (6) bekezdésére, valamint a Párttv. 4. § (4) bekezdésére alapította, amely jogszabályhelyek egyértelműen alaptörvény-ellenesek, mivel sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogomat, valamint Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogomat.

Egyúttal bíróság döntései az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogomat, és az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogomat önmagában is sértik.

A fenti Alaptörvény szerinti jogom megsértése és az alkotmányellenes jogszabályok alkalmazása az ügyemben hozott döntést érdemben befolyásolta, hiszen az általam támadott döntésekkel szemben benyújtott keresetet és fellebbezést nem bírálta el a bíróság arra hivatkozással, hogy az Állami Számvevőszék döntésével szemben – törvényi alapon – semmiféle jogorvoslati lehetőség nem létezik

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog, valamint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jog megsértése.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének, valamint jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az ÁSZ tv. 1. § (6) bekezdése alapján az Állami Számvevőszék jelentései, az abban foglalt megállapításai, következtetései bíróság vagy más hatóság előtt nem támadhatók meg.

Fentiekén túl a Párttv. 4. § (4) bekezdése – amely alapján az ÁSZ eljár - úgy rendelkezik, hogy az a párt, amely tiltott vagyoni hozzájárulást fogadott el, „köteles annak értékét – az Állami Számvevőszék felhívására – tizenöt napon belül a központi költségvetésnek befizetni. Késedelem esetén a tartozást adók módjára kell behajtani. A párt központi költségvetésből juttatott támogatását az elfogadott vagyoni hozzájárulás értékét kitevő összeggel csökkenteni kell.”

A keresetlevélben is előadott határozott jogi álláspontom az, hogy ÁSZ jelentés bírósági felülvizsgálatát kizáró, felhívott jogszabályhely, valamint a Párttv. 4. § (4) bekezdése az Alaptörvény rendelkezéseibe ütközik, melyre vonatkozó részletes jogi érvelést a keresetlevelünk is tartalmazta, különös tekintettel arra, hogy az ÁSZ határozatok jogsértések elkövetését és ennek jogkövetkezményeként fizetési kötelezettséget (joghátrányt) állapítottak meg Pártom részére.

Ezen túl álláspontom szerint az ÁSZ fizetési felszólítás, valamint az ÁSZ intézkedési felhívás nem tartozik az ÁSZ tv. 1. § (6) bekezdése szerinti „jelentés”, „megállapítás”, „következtetés” körébe, így ezen döntések bírósági felülvizsgálata a hatályos jogszabályok alapján nem kizárt.

Ennek megfelelően, a bírósági felülvizsgálat lehetősége az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése, valamint a Kp. 39. § (1) bekezdésére tekintettel tartottam biztosítottnak.

A pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: „Párttv.”) 10. § (1) bekezdése alapján, a párt gazdálkodása törvényességének ellenőrzésére az Állami Számvevőszék (a továbbiakban: ÁSZ) jogosult.

Az ÁSZ a Párttv. 10. § (3) bekezdése szerinti, kétévenkénti rendszeres szabályszerűségi ellenőrzést folytatott a Jobbik Magyarországért Mozgalomnál (a továbbiakban: Párt), jelen ügyben a 2018-as évet érintően, amelynek vonatkozásában jelentésében olyan visszasságokat (tiltott támogatás elfogadása) állapított meg, amelynek alapján a költségvetésbe történő befizetést és a további támogatások megvonását kezdeményezte a pártvonatkozásában.

A fentiek alapján úgy találtuk, hogy a Határozatok jogszabálysértőek voltak, mivel az ÁSZ az ellenőrzés lefolytatása és a Határozatok meghozatala során súlyosan megsértette a tevékenységére vonatkozó, irányadó alábbi jogszabályokat.

Az ÁSZ jelentés valamennyi megállapítása hamis, jogszabályba ütközik, továbbá nem találkozik a tényekkel.

Az ÁSZ az eljárása során megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését is. Eszerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

A bíróság a keresetlevelet visszautasította, mégpedig a Kp. 48. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással. E pontban azonban az szerepel, miszerint „A bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a kereseti kérelem elbírálása más bíróság vagy más hatóság hatáskörébe tartozik, vagy a perre más bíróság illetékes, de az áttétel szabályai a szükséges adatok

hiányában nem alkalmazhatóak”. Ez a szabály azonban nem azt mondja ki, hogy a keresetindítás alapja, miszerint a peres ügy nem közigazgatási ügy, hiányzik, hanem éppen azt, hogy van olyan más bíróság vagy hatóság, amelynek a keresetlevelet el kell bírálnia.

Bár a keresetlevelünkben – a végzésben is említetten – hivatkoztunk „a jogorvoslathoz való joggal kapcsolatban az Alaptörvényre és az Alkotmánybíróság eseti döntéseire”, a bíróság az alaptörvényi érvelésünket (és a jelzett AB-döntéseket ennek vonatkozásában) nem vizsgálta semmilyen szinten, az azokkal kapcsolatos részletes cáfolat és az ezzel kapcsolatos érvelés ugyanis a végzésből teljes mértékben hiányzik. Ez a leginkább abból látható, hogy sem az érvrendszer, sem a hivatkozott alkotmánybírósági döntések nem kerültek a végzésben sem feltüntetésre, sem megcáfolásra.

A Párttv. 4. § (4) bekezdése alapján a pártnak a tiltott hozzájárulással megegyező összeget be kell fizetnie a központi költségvetésbe, illetőleg a tiltott hozzájárulásnak megfelelő összeget bármilyen vizsgálati lehetőség nélkül a Magyar Államkincstár vonja le a pártnak járó költségvetési támogatásból, amely mulasztás esetén a NAV által adók módjára hajtandó be. Ezek alapján teljesen egyértelmű, hogy az ÁSZ olyan szankcióval tud élni, amely esetében a Magyar Államkincstárnak és a NAV-nak nincs felülvizsgálati lehetősége, végre kell azt hajtania. Ezek olyan kvázi közigazgatási szankciók, amelyekkel szemben nem érvényesül az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog.

Álláspontom szerint az ÁSZ tv. 1. § (6) bekezdése, mely szerint „Állami Számvevőszék jelentései, az abban foglalt megállapításai, következtetései bíróság vagy más hatóság előtt nem támadhatók meg”, valamint Párttv. 4. § (4) bekezdése az Alaptörvénybe ütközik.

Míg az Alaptörvény – XXIV. cikkének (1) bekezdésén túl – XXVIII. cikk (7) bekezdésében kimondja, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”, addig az ÁSZ tv. 1. § (6) bekezdése a fenti jogot kifejezetten kizárja.

A fenti alaptörvényi rendelkezés vizsgálata során nyilvánvalóvá válik, hogy az az esetünkre alkalmazható, mivel valamilyen állami szerv részéről született kötelezést tartalmazó (vagyis hatósági) döntés, és ez a Párt részére történő befizetési kötelezettség előírásával annak jogát, jogos érdekét sértette. Az Alaptörvényben biztosított jogot azonban az ÁSZ tv. nem tartalmazza és a bíróság sem jogorvoslati kérelemként bírálta el a benyújtott keresetlevelünket.

Ha pedig az ÁSZ-t nem tekintenénk hatóságnak, akkor nem is hozhatna olyan döntést, amelyet a jelenleg hatályos Párttv. 4. § (4) bekezdése alapján meghozhat, amely egyértelműen a pártok jogát és jogos érdekét sérti, hiszen közvetlen szankció lehetőségét tartalmazza. Ilyen formában a Párttv. 4. § (4) bekezdése attól függetlenül Alaptörvény-ellenes, hogy az ÁSZ névlegesen hatóságnak minősül-e, vagy sem.

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlattal rendelkezik a jogorvoslati jog jogintézményének vizsgálata kapcsán, amely az alábbiakban összegezhető:

Az Alkotmánybíróság számos alkalommal, többféle szempontból foglalkozott a jogorvoslati jog alkotmányos tartalmával. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége {lásd: 5/1992. (I.

30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; megerősítve: 35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]}.

„Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata értelmében a jogorvoslathoz fűződő jog általános értelemben azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni.

A jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékonyságához pedig az szükséges, hogy ténylegesen érvényesüljön, és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége”. {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26], megerősítve: 12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [25]}. Az Alkotmánybíróság a 2/2013. (I. 23.) AB határozatában rámutatott arra is, hogy a jogorvoslathoz való jog érvényesülésének első eleme, hogy a jogorvoslati fórumrendszer igénybevétele ne gátolja jogszabályi előírások.

Kimondásra került az is, hogy „minden jogorvoslat lényegi eleme a „jogorvoslás” lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvoslhatóságát” {23/1998. (VI. 9.) AB határozat ABH 1998, 182, 186., megerősítve: 3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [15]}. „A különböző eljárásokban a jogalkotó eltérő jogorvoslati formákat, jogorvoslatot elbíráló fórumokat állapíthat meg, valamint azt is eltérően határozhatja meg, hogy hány fokú jogorvoslati rendszer érvényesülhet” {1437/B/1990. AB határozat, ABH 1992, 453, 454.; hasonlóan: 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]}.

Fontos megállapítás, hogy „az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jog tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségének a biztosítását követeli meg, így nem csak abban az esetben állapítható meg az alapjog sérelme, ha a jogorvoslat lehetőségét teljesen kizárták...” {lásd például 36/2013. (XII. 5.) AB határozat}

Elmondható tehát, hogy az igazságos és törvényes bírósági döntés érdekében garantálja az Alaptörvény az alkotmányos jogot a jogorvoslathoz [9/1992.(I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59., 65.] a jogot vagy jogos érdeket sértő hatósági, bírósági döntéssel szemben. [Az Alkotmánybíróság]...a jogorvoslathoz való jog, mint alkotmányos alapjog immanens tartalmát az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy ... ugyanazon szervben belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségében [5/1992. (I. 23.) AB határozat, ABH 1992, 31.] határozta meg azzal, hogy a hatékony jogorvoslatnak biztosítania kell a támadott döntés megváltoztatásához (reformatórius döntés) vagy hatályon kívül helyezésének (kasszációs döntés) a lehetőségét.

A jogorvoslat másik fogalmi eleme az, hogy a döntés jogot vagy jogos érdeket sért, ebben a kérdéskörben az AB arra az álláspontra helyezkedett, hogy a jogorvoslathoz való jog tartalma a más szervhez, vagy magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. Ahol azonban a fellebbezésre nincs lehetőség, a bírósági felülvizsgálat kvázi pótolja a fellebbezés hiánya miatt támadt ürt. (ld. 5/1992.(I.30.) AB határozat).

Bár az AB kimondta, hogy „a jogorvoslathoz való jog nem korlátozhatatlan, azonban a korlátozása akkor felel meg az Alkotmányban foglaltaknak, ha a korlátozás a szükségesség, arányosság követelményeinek figyelembevételével valósul meg.” (2771/2002. (XII.17.) AB határozat)

Ezzel összefüggésben, e jog sérelmére hivatkozva fontos megvizsgálni röviden a jogállamiság klauzulájának sérelmét a konkrét ügy vonatkozásában. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése kimondja, hogy „Magyarország független, demokratikus jogállam.” Bár kimondásra került, hogy nem alapítható alkotmányjogi panasz az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének jogállamiságra, illetve jogbiztonságra vonatkozó elemére az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata alapján, mert az önmagában nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak {lásd például 3149/2014. (V. 9.) AB végzés, Indokolás [24]; 3154/2014. (V. 9.) AB végzés, Indokolás [27]}, de jelen esetben a jogorvoslathoz való jog sérelmével összefüggésben érdemes vizsgálni a jogállamisági alapelv sérelmének fennállását is, hiszen itt a tényállás megállapítása és abból történő következtetések levonása, mint a rendes bíróság feladata, teljes mértékben elmaradt.

Az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy „nem zárható ki jogállami működés keretei között sem, hogy egyes ügyekben a hatóságok jogszerűtlenül járnak el. Ezért alkotmányos követelmény és alapjog, hogy a jogsérelem jogorvoslati úton orvosolható legyen.” [3223/2018. (VII. 2.) AB határozat]

A 11/2017. (V. 26.) AB határozatban leszögezte az Alkotmánybíróság, hogy „mivel [...] a törvényhozó egyáltalán nem biztosított jogorvoslatot az érintettek számára egy olyan döntés (határozat) ellen, amely – a fentiekben is hivatkozott, elsősorban a tisztességes eljáráshoz fűződő – alapvető jogaikat érintette, az Alkotmánybíróság megállapította, hogy ez a szabályozás alaptörvény-ellenes volt és nemzetközi szerződésbe ütközött, ugyanis nem tett eleget sem az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében, sem az Egyezmény 13. Cikkében foglalt követelménynek.”

A fenti hivatkozás a következők vizsgálatát is szükségessé teszi.

Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény 13. cikke a „Hatékony jogorvoslathoz való jog”-ról rendelkezik. Eszerint „Bárkinek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.” Az Emberi Jogok Európai Bírósága a Delcour-ügyben kimondta: „az Egyezmény nem kötelezi a tagállamokat fellebbviteli bíróságok felállítására. Ha azonban ilyen bíróságok működnek, a 6. cikknek, tehát a tisztességes eljárás általános követelményeinek érvényesülniük kell.”

A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 14. cikk (1) bekezdése – a fentiekkel összhangban és összefüggésben megemlítendően – pedig megállapítja, hogy „A bíróság előtt mindenki egyenlő. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.”

Az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdése szerint, jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

Az ÁSZ. tv. 1. § (6) bekezdésének azon rendelkezése, hogy „Az Állami Számvevőszék jelentései, az abban foglalt megállapításai, következtetései bíróság vagy más hatóság előtt nem támadhatók meg.”, az idézett alaptörvényi szabályozással párhuzamba állítva, egyértelműen és világosan felveti az Alaptörvény-ellenesség fennállását, mivel ellentétes – többek között – az Alaptörvény XXVII. cikk 7. bekezdésével.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: AB tv.) 25. § (1) bekezdése kimondja: „Ha a bírónak az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította, – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.”

Ezt azonban az elsőfokú bíróság végzésében elutasította.

Hivatkozom továbbá a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény 4. § (4) bekezdésének Alaptörvénybe ütközésére, e körben is a fent kifejtett hatékony jogorvoslat joga biztosításának hiányosságaira. Ez a szabály úgy rendelkezik, hogy az a párt, amely tiltott vagyoni hozzájárulást fogadott el, „köteles annak értékét – az Állami Számvevőszék felhívására – tizenöt napon belül a központi költségvetésnek befizetni. Késedelem esetén a tartozást adók módjára kell behajtani. A párt központi költségvetésből juttatott támogatását az elfogadott vagyoni hozzájárulás értékét kitevő összeggel csökkenteni kell.” A címzett kötelezettsége tehát kettős. Egyrészt a tiltott hozzájárulással megegyező összeget be kell fizetnie a központi költségvetésbe. Ha ezt elmulasztja, a tartozás – jelenleg további vizsgálódás nélkül – a NAV által adók módjára hajtandó be. Másrészt a tiltott hozzájárulásnak megfelelő összeget – jelenleg a Magyar Államkincstár további vizsgálódás nélkül – vonja le a pártnak járó költségvetési támogatásból. Mivel ezeket a hátrányos jogkövetkezményeket a Párttv. 4. § (4) bekezdés utolsó két mondata tartalmazza, ezért kimondható, hogy a Párttv. hivatkozott rendelkezései értelmében az ÁSZ jogkövetkezményeket kiváltó fizetési felhívása jogalkotó jellegű, ami a hatósági határozatokat jellemzi. A befizetési kötelezettségen felüli visszatartás Párttv. általi előírása pedig kvázi közigazgatási szankció, amellyel szemben jelenleg nem érvényesülnek a 17/2019. (V. 30.) AB határozat. Figyelemmel az Alaptörvény 43. cikk (1) bekezdésére, valamint a C) cikk (1) bekezdésére is – az ÁSZ Párttv.-en alapuló, hatósági határozatokra jellemző joghatás kiváltására alkalmas kötelező felhívása további alkotmányozói beavatkozás nélkül alaptörvény-ellenes.

Az eljárás alapját megkérdőjelezi továbbá az, hogy a Párttv. 10. § (2) bekezdése szerint államigazgatási szerv a párt gazdasági-pénzügyi ellenőrzésére nem jogosult – ennek értelmében viszont hozható olyan megállapítás és nem szabható ki olyan jogkövetkezmény, amely végrehajtható lenne, hiszen akkor mégis közigazgatási aktusról van szó, amely bíróság előtt megtámadható.

Végezetül megjegyezem, hogy a hatékony jogorvoslathoz való jogot a gyakorlatban az együttműködés alkalmazása lerontja. A közigazgatási reálcselekmények (így pl. az inkasszó) bíróság előtti megtámadására ugyanis akkor van lehetősége a kötelezettnek, ha a teljesítésre nyitva álló határidő lejár és a követelés egyben válik esedékessé, azonban a halasztási, illetve

részletfizetési kérelem benyújtása az ilyen jellegű keresetindítást megakadályozza, tehát a jogosultat a jogorvoslati jogától és annak fórumától az eljárás sajátosságai miatt egyértelműen megfosztja, és a jelentés, valamint a fizetési felhívás utóbb a gyakorlatban perben már nem vitatható. Nem áll fenn tehát a jogorvoslatnak a lehetősége akkor, ha a kötelezett a hatóságokkal együttműködően jár el, ez pedig az Alaptörvény fenti, hatékony jogorvoslatot lehetővé tevő szabályaival egyértelműen ellentétes.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

Mivel a bíróságok nem hoztak érdemi döntést az ügyben, ezért az indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Mivel az indítványozó párt, ezért minden adata nyilvános adat, de külön is hozzájárul adatainak nyilvánosságra hozásához.

Az ügy minden irata, mellékletekkel együtt, az első fokon eljáró bíróságnál elektronikus formában benyújtásra került a törvényes határidőben az alábbiak szerint:

- I/1 bírósági kivonat a felperesről és a felperesi törvényes képviselő aláírasi
címpéldánya
- I/2 ügyvédi meghatalmazás
- I/3 ÁSZ-jelentés (<https://www.asz.hu/storage/files/files/jelentes/2019/19030.pdf>)
- I/4 ÁSZ-tájékoztatás
- I/5 ÁSZ fizetési felszólítása
- I/6 az elsőfokú bíróság végzése
- I/7 a másodfokú bíróság végzése

Budapest, 2020. február 06.

Tisztelettel,

Jobbik Magyarországért Mozgalom
Jogi képv.:

dr. Staudt Gábor
ügyvéd

STAUDT ÜGYVÉDI IRODA
1027 Budapest, Frankel Leó út 6. fsz. 1/a
Gránit Bank 12100011-17819563
Ász: 18518739-2-43 / Kisadózó